

415. **Folkethingets Forhandlinger.** Den 6577de og 6578de Sæde. **Behandling af Forslag om Opbehold af de i 1849 gaaede i Dypildelse, kunne vi ikke længere føle os tilfredse ved fremdeles at haabe paa, at det skal ske. Jeg tror, at saa længe Staten stiller sig i Spidsen for Alfatrerne, faar man ikke Bølg med det hele Væsen. Naar man undersøger det store Tal af Ordensdekorationer og Titler, som i de senere Aar saavel som tidligere er uddelt blandt Folk her hjemme og i Udlandet, saa kan man ingenlunde fastholde det af mig nævnte Haab. Jeg læste i min Barndom en Artikel — det var fra Christian den 8des første Tid — om det Forhold, jeg mindes Indtrykket deraf endnu, og deri blev det oplyst, at Christian den 8de sine 4 første Regjeringsaar havde givet en Mængde til Hæder hver 4de Dag, saa meget Udmærket havde han fundet hos det Folk, han regjerede; men vi ere siden den Tid stagne langt i Udmærkelse; thi efter min Optælling have vi i de sidste 3 Aar faaet deforeret omtrent 200 Personer i Gjenemsnit aarlig; det bliver i Gjennemsnit omtrent 4 Personer aarlig i de sidste 3 Aar, og det er blot Dekorationer, ikke Titler og andre Udmærkelser. Til samme Tid har rigtignok i Gjennemsnit kun 2/3 Person aarlig faaet Fortjenestemedaille. Hvor Mange der er blevet „Raader“ af forskjellig Slags, kan jeg ikke opgive, men efter det store Tal, vi have ogsaa af dem, er det ingenlunde noget ubetydeligt. Man kan derfor ikke længere bruge den Bignelse, som en Gang er brugt, at det regnede ned med Ordener og Titler, som det regner med Skomagerdrengene en varm Sommerdag, thi der er jo en mild pladsende Regn hele Aaret rundt. Vi have, naar alle**

105de Møde af Ordentlig Samling, 1871—72. Udel, Titler, og Ordener m. m. 6578. saadanne Udmærkelser medtages, vistnok adskillige Procent af den myndige mandlige Befolkning, som ere kundne værdige til Udmærkelser. Dette Forslag har inden det kom til Forhandling fremtalte Modstandere paa andre Pladser; men det er besynderligt at se, at af alle disse Modstandere dog den ene næsten overbyder den anden i at erkende og erkære, at den bestaaende Tilstand er i ingen Henseende forfærlig. Jeg skal saaledes nævne enkelte af de Indrømmelser, der ere gjorte det Standpunkt, hvorpaa Forslagsstilleren har stillet sig, fordi de ere komne fra erfaren Haand, og fordi jeg kan saa særdeles godt henholde mig dertil, og saa meget mere kan gjøre det, som det jo er af Modstandere, jeg saaledes oser mine Grunde. Der siges saaledes f. Ex., at tager man Statshaandbogen i Haanden og ser efter Udnævnelserne, saa vil man omtrent derigennem kunne have en Billedning f. Ex. af Hans Majestæts Næser omkring i Provindserne, og spørger man da denne eller hin Betitlede eller Befjernede, hvordan han er kommen, jeg havde nær sagt, saa galt afsted — nei, hvorledes han er kommen til denne Hædersbevisning, saa siger han: „Jo, Hans Majestæt var i den By, ikke i Nabobyen, han var tilfældigvis inde og besøgte mig, ikke min Nabo.“ Der anføres ogsaa, hvor forfærdeligt det er, at selv meget unge Godsetere med Kors gaa foran gamle Lehnsgrever, og at unge Junkere, som maasse ved et eller andet Hof eller Jagtselskab ere komne for Skade at blive deforerede eller betitlede, ved Hove gaa foran deres meget ældre og meget fortjensfulde Kolleger. Ja, det nævnes endogsaa, hvorledes man, naar en Embedsmand bliver uduelig, og man maa afskedige ham, ikke paa lang og tro Tjeneste og Eligt, men paa Grund af Uduelighed, men dog ikke gjerne vil give ham det saa skarpt, sender ham et eller andet Kors som et Mæster paa Saaret; til samme Tid, som man altsaa erkjender, at han ikke kan bruges, giver man ham Erklæring for sand Fortjeneste og udmær-